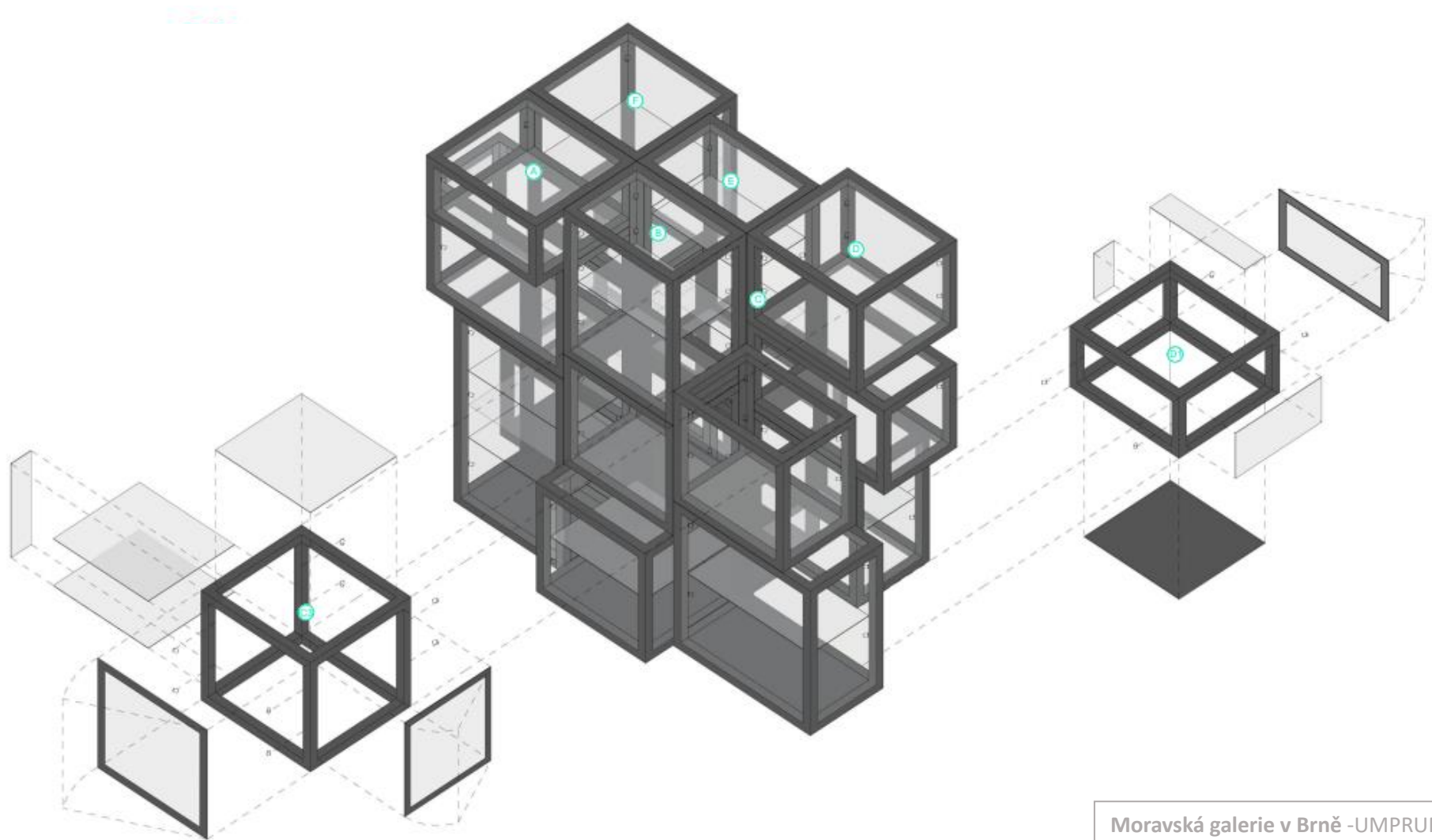

Moravská galerie v Brně -UMPRUM
BLACK & LIGHT DEPO
Zdroj: edit!

Moravská galerie v Brně -UMPRUM
BLACK & LIGHT DEPO
Zdroj: edit!

Moravská galerie v Brně -UMPRUM
BLACK & LIGHT DEPO
Zdroj: edit!

BLACK & LIGHT DEPO - otevřený depozitář keramiky, porcelánu a skla

Součástí expozic zrekonstruovaného Uměleckoprůmyslového muzea Moravské galerie v Brně jsou otevřené depozitáře keramiky, porcelánu a skla. Prohlédnout si lze bohaté muzejní sbírky, a to v plném rozsahu. Přes 13 tisíc uměleckých předmětů je umístěno v kontrastním modulárním mobiliáři, který vznikl ve spolupráci s architektonickým studiem „edit!“. Boxy mají pevně danou šířku a hloubku a jejich výška v 5 variantách dovoluje sestavit vždy stejně vysokou vitrínu. V „Black depu“ je celkem 54 boxů, v „Light depu“ je celkem 76 boxů. Boxy jsou opatřeny speciálním antireflexním sklem, které minimalizuje odraz, a předměty za ním jsou mnohem lépe viditelné. Návštěvníci mají pocit, že přirozená bariéra ze skla, která ochraňuje vystavené předměty, tam není. A exponáty působí, jako by vyzývaly návštěvníky se jich dotknout. Detail, který nemusíte postřehnout, ale který umocňuje komunikaci samotných artefaktů. Čeká vás podmanivé bloudění v černém labyrintu „Black depa“ nebo oslnivá aréna vystavených objektů v „Light depu“. Klíč k rozřídění exponátů připravili Maxim Velčovský a Radek Wohlmuth.

Materiál:

Výstavní plocha je tvořena 315 skleněnými policemi Clearlite v celkové ploše 299 m². Zasklení boxů bylo provedeno 234 tabulemi antireflexního skla Clearlight double-sided v celkové ploše 209 m². Ocelová jeklová konstrukce, barva rámu černá RAL 9011 a bílá RAL 9010.

Autor projektu: edit architects s.r.o. & Maxim Velčovský, Radek Wohlmuth

Investor: Moravská galerie v Brně - UMPRUM

Realizátor: SiO2 production s.r.o.

Dodavatel zasklení: AGC Flat Glass Czech a.s., člen AGC Group

Fotografie: © BoysPlayNice Photography & Concept

Autorský doprovodný text (Velčovský/Wohlmuth):

Přestože za barvy v pravém slova smyslu pokládány nejsou, představuje *černá* a *bílá* v barevném spektru mezní kvalitu, dva póly, svým způsobem počátek a konec. Opticky i symbolicky jsou to protiklady, přímé opaky sebe sama – a přitom se doplňují. Černá bývá znamením absolutna, zemitosti a plnosti života; bílá dokonalosti, čistoty a světelného jasu. Na této *bipolární linii* se také zakládá koncept otevřeného depozitáře skla, keramiky a porcelánu. Sklo představuje materialitu transparentnosti, keramika naopak temnou modelační hutnost. Obojí spojuje transformace ohněm.

Do expozice, která je založená a vnímaná jako jeden koncepční celek, je tento antagonistický princip zakomponován na několika úrovních – někdy jsou zřetelné na první pohled, jindy zůstávají skryté v ideové rovině. Přirozeně se odráží v základní selekci podle materiálu. Vizualně nejsrozumitelnější je v samotné barevnosti prostoru instalace, dotažené až do úrovně výmalby, respektive keramického obložení stěn. Obsažen je ale i v rozdílném světelném režimu – a především v umístění výstavního mobiliáře, který má bezprostřední vliv na pohyb návštěvníků. Jednou se tak pozorovatel ocitne v „labyrintu“ vitrín, kterým bude procházet, podruhé bude naopak sám uprostřed „arény“ vystavených „pohledů“ artefaktů. Zásadní je ovšem především zmnožení funkce expozice.

Ta je na rozdíl od tradičních stálých přehlídek pojatá jako živý prolínavý prostor, který slouží jako základní prezentační platforma a depozitář zároveň, ale v určitých momentech také sama přejímá prvky exponátu. Divák tak má možnost na jednu stranu sledovat artefakty prakticky v celém časovém a lokačním rozsahu sbírky, přitom ale může mít pocit, že narazil na místa, kam za běžných okolností nemá přístup a kde platí jiná „logika“, než jakou očekává a na jakou je v muzejním prostředí zvyklý. Zhuštěná keramická zóna zdůrazňuje především depozitní úlohu, sklo naopak výstavní princip. Přehlčené lokace střídají provzdušněné vitríny s několika málo solitéry. Optika selekce se mění – akcentuje nejen dělení na volné a užitě umění, ale rovněž jednotlivé tvůrce a jejich rukopisy, techniku,

technologie, barvu nebo téma. Tematické zóny (zvířata, figury, sakralita) jsou občas interaktivně rozehrané do scénických instalací, které sem tam nepostrádají ani trochu ironie. Jindy je záměrně vytvořen „bazarový“ efekt.

Několik modulů je určeno pro malé temporální *výstavy ve výstavě* tak, aby byl důvod se do expozice vracet. Tento moment umožňuje kromě jiného představovat autorské, výroční, slohové nebo stylové výběry, ale i „highlighty“, ať už výjimečné zápůjčky, nebo nové přírůstky. Součástí konceptu jsou i civilní a alternativní způsoby instalace, aby se, pokud možno, dosáhlo odbourání vžitě psychologické bariéry mezi divákem a strnulým muzejním prostředím. Samostatnou kategorií jsou umělecké intervence do těla nebo prostoru vitrín, například prostřednictvím lité malby nebo destrukce. Důraz na vizualitu a komunikaci prostřednictvím samotných artefaktů nepopírá ani edukační stránku projektu. Bazální orientaci zajišťují tematické nebo autorské popisky, na ně navážou odkazy na internetovou databázi se základními a doplňkovými informacemi. Součástí expozice je videokoláž z dobových dokumentů a filmů.